

Nr. 57.
15.
sept.

Auglýsing

um

samning milli Danmerkur og Bretlands hins mikla um að ríkin skuli veita nauðstöddum sjómönnum hvors annars hjálp í einstökum tilfellum.

Í Lundúnum hefur 25. júlí 1883 verið ritað undir svofeldan samning:

Þar eð stjórn Hans hátignar, Danmerkur konungs, og stjórn Hennar hátignar, drottningarinnar í hinu sameinaða konungsríki Bretlandi hinu mikla og Írlandi, telja æskilegt að koma á samningi um að veita nauðstöddum sjómönnum úr ríkjum þessum hjálp í einstökum tilfellum, hafa undirritaðir, eftir að þeir höfðu fengið tilhlýðilegt umboð til þess, gert svofeldan samning:

Þá er sjómaður úr öðru samningsríkinu hefur haft þjónustu á skipi frá hinu samningsríkinu, og verður síðan eftir hjálparlaus vegna skipbrots eða annara orsaka í einhverju landi, öðru en ríkjum þessum, eða í nýlendum þess, eða í nýlendum þess lands, er skipið hefur flagg sitt frá, þá er stjórnin í ríki því, er flagg skipsins er frá, skyld til þess að liðsinna sjómanni þessum, þangað til hann ræður sig aftur á skip, fær aðra atvinnu eða kemur aftur til föðurlands síns eður nýlendna þess, eða deyr.

Þó er gert ráð fyrir því, að sjómaður sá, er svo er ástatt fyrir sem áður er sagt, noti fyrsta tækifæri, er býðst, til þess að færa sönnur á um neyð sína og orsakir, er valdið hafa, fyrir hlutaðeigandi yfirvöldum í ríki því, er styrks er leitað hjá. Auk þess á hann að sýna fram á, að neyð þessi eigi eðlilega rót sína í því, að hann hefur yfirgefið skipið. Að öðrum kosti fyrirgerir sjómaðurinn rjetti sínum til liðsinnis.

Þessum rjetti fyrirgerir hann og, er hann hefur strokið af skipinu eða verið rekinn af því fyrir afbrot eða farið frá því vegna þess, að hann hefur orðið óhæfur til þjónustu vegna sjúkdóms eða sára, er hann hefur bakað sjer sjálfur.

Styrkurinn nær til viðurvaris, fata, læknishjálpar, lyfja, ferðakostnaðar og til greftrunarkostnaðar, ef hinn hjálparþurfi deyr.

Nr. 57. Auglýsing 15. sept. um samning milli Danmerkur og Bretlands hins mikla um að ríkin skuli veita nauðstöddum sjómönnum hvors annars hjálp í einstökum tilfellum.

Bekendtgørelse

angaaende

Nr. 57.
15.
Septbr.

en mellem Danmark og Storbritannien afsluttet Deklaration om
gensidig Understøttelse i visse Tilfælde af trængende Søfolk.

Den 25. Juli 1883 er der i London blevet undertegnet følgende Deklaration:

Da Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regering og Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irlands Regering finder det ønskeligt at træffe Overenskomst om en Understøttelse i visse Tilfælde af nødlidende Søfolk fra de respektive Lande, have Undertegnede, efter dertil at have faaet fornøden Bemyndigelse, truffet følgende Aftale:

Naar en Sømand fra den ene af de kontraherende Stater, efter at have tjent ombord i et Skib fra den anden af de kontraherende Stater, bliver ladet tilbage i hjælpeløs Tilstand i et tredje Land eller i dette Lands Kolonier, eller i det Lands Kolonier, hvis Flag Skibet fører, som Følge af Skibbrud eller af andre Grunde, saa skal den Stats Regering, hvis Flag Skibet fører, være forpligtet til at understøtte denne Sømand, indtil han atter tager Hyre eller finder andet Erhverv eller kommer tilbage til sit Fødeland eller dets Kolonier eller dør.

Det er dog herved en Forudsætning, at den Sømand, som befinder sig i den ovenangivne Stilling, bør benytte den første Lejlighed, der tilbydes sig, til for vedkommende Myndigheder for den Stat, hvis Understøttelse begæres, at godtgøre sin hjælpeløse Forfatning og de Aarsager, hvorved den er foranlediget. Han har desuden at paavise, at denne hjælpeløse Tilstand er en naturlig Følge af, at han har forladt Skibet. I modsat Fald vil Sømanden have forbrudt sin Ret til Understøttelse.

Denne Ret kan han ligeledes forskertse i Tilfælde af, at han er rømt eller er bleven afskediget fra Skibet, paa Grund af en Forbrydelse eller Forseelse eller har forladt dette som Følge af Uduelighed til Tjenesten, foraarsaget ved selvforskyldt Sygdom eller Saar.

Understøttelsen omfatter Ophold, Klæder, Lægehjælp, Medicin, Rejseomkostninger og, hvis han dør, Begravelsesomkostninger.

Nr. 57. Bekg. af 15. Septbr. angaaende en mellem Danmark og Storbritannien afsluttet Deklaration om gensidig Understøttelse i visse Tilfælde af trængende Søfolk.

Nr. 57. Samningur þessi öðlast gildi 1. nóvember 1883, og heldur áfram að vera í gildi
 15. þangað til eitt ár eftir að annar hvor semjanda hefur sagt honum upp.
 sept.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, er hafa fengið tilhlýðilegt umboð, skrifað undir samning þenna og sett á hann innsigli sín.

Gefið út í Lundúnum í tvönnu lagi tuttugasta og fimta júlí árið eitt þúsund átta hundruð áttatíu og þrjú.

(L. S.) (undirr.) **Falbe.**

(L. S.) (undirr.) **Granville.**

Þetta gerist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 15. september 1911.

Kristján Jónsson.

Jón Hermannsson.

Nærværende Aftale skal træde i Kraft den 1. November 1883 og forblive gældende indtil et Aar efter den Dag, da en af de kontraherende Parter har opsagt den. Nr. 57.
15.
Septbr.

Til Bekræftelse heraf have de Undertegnede, forsynede med behørig Bemyndigelse, underskrevet denne Overenskomst og paa trykt den deres Segl.

Udfærdiget i dobbelte Eksemplarer i London den Fem og Tyvende Juli Aar Et Tusinde Otte Hundrede og Tre og Firs.

(L. S.) (undert.) **Falbe.**

(L. S.) (undert.) **Granville.**

Hvilket herved paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 15. September 1911.

Kristján Jónsson.

Jón Hermannsson.